

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sen. Jeg tror, at mange ejere af kystejendomme – navnlig i fællesskab – for overkommelige midler, når ejendomsværdierne tages i betragtning, kunne gøre mere for at beskytte deres ejendomme. Men jeg tror også, at der er en udvikling i gang i den rigtige retning.

Derimod tror jeg ikke, at det er meget vejledende at samle beskrivelser af forskellige former for kystsikringsanlæg i en slags vejledning eller lignende. Det er sjældent uvidenhed om eksistensen af beskyttelsesmuligheder, der er det springende punkt, når et kystsikringsanlæg skal planlægges. Det afgørende er i langt det største antal tilfælde at få en sagkyndig vurdering af, hvilken form for beskyttelse man med størst fordel vil kunne vælge i dette konkrete tilfælde, og hvorledes det bør udføres for at få den størst mulige nyttevirkning for den strækning, der skal beskyttes, og ikke mindst for at undgå skadelige indvirkninger på tilstødende eller fjernereliggende kyststrækninger. Det er for denne vurdering helt nødvendigt at have rutine i bedømmelse af først og fremmest materialelevningsforholdene. Dette gælder navnlig, så snart blot en ringe del af anlægget placeres uden for dagligvandslinien eller nær ved denne. Jævnlig klager til ministeriet om interimistiske anlæg udført uden sagkyndig bistand og uden tilladelse viser berettigelsen af denne betragtning.

Efter min opfattelse bør man altså som hovedregel ikke gå i gang med en kystbeskyttelse, før man har fået sagkyndig vejledning. I det overvejende antal tilfælde må man heller ikke gøre det uden tilladelse. Det gælder alle foranstaltninger på søterritoriet, og på strandbredden vil kystfredningslov og andre regler kunne komme ind i billedet. En vejledning, der alene indeholder beskrivelse og visse oplysninger om selve anlæggenes konstruktion, tror jeg således ikke har megen værdi.

En anden betragtning, der går i samme retning, er, at det for valget af beskyttelsesforanstaltning er afgørende, hvilke værdier der skal beskyttes. Hvor meget vil man ofre på sagen? Det er også i denne henseende en sagkyndig vurdering, som skal til.

Der skal naturligvis ikke herske tvivl om, at jeg ser med største sympati på, at kystinspektoratet giver kystgrundejere vejledning til beskyttelse af deres ejendomme. I klagesager og lignende tilfælde må der nødvendigvis i en vis udstrækning – i hvert fald uofficielt – gives

nogle gode råd. Men kystinspektoratet må i dag afvise at give mere indgående anvisninger til enkelte ejere, sammenslutninger af ejere eller kommuner om, hvorledes en kystsikring på et bestemt sted bør udføres. Det har kystinspektoratet slet ikke kapacitet til, og en sådan rådgivning er da heller ikke bevillingsmæssigt anerkendt som en statsopgave. Jeg kan således nævne, at det har været helt nødvendigt at ansætte midlertidigt personale, fordi man har pålagt kystinspektoratet projektering af og tilsyn med forstærkningen af Ribe dige.

Min konklusion er således, at en individuel, sagkyndig vejledning er nødvendig, hvis et kystsikringsanlæg skal opfylde det tilsigtede mål uden unødvendig økonomisk indsats og uden skadelige virkninger. En sådan individuel vejledning har kystinspektoratet i dag ikke kapacitet til – og kun i beskeden omfang hjemmel for – at yde. Skulle der være politisk basis for at give kystinspektoratet nye opgaver i denne henseende, kan jeg kun hilse noget sådant med tilfredshed. Yderligere personale er imidlertid en nødvendig forudsætning for at gå i gang med noget sådant. Ud over udgifter til løn, husleje, kontorhold m. v. må jeg også nævne rejseudgifterne.

Den mulighed består, at man lader kystinspektoratet opkræve betaling for den ydede assistance efter kostpriser.

Af *Inge Krogh* (KrF) til arbejdsministeren (21/10 76):

»Vil ministeren overveje at tage initiativ til en ændring af funktionærloven, så funktionærer, der har adopteret et barn, får ret til haly løn i en periode efter modtagelsen af adoptivbarnet, svarende til de eksisterende regler i funktionærlovens § 7, stk. 2?«

(Spm. nr. 58).

Begrundelse.

Det må anses for at være af stor betydning, at adoptivmoderen har mulighed for at være sammen med barnet i nogen tid efter, at barnet er kommet i hjemmet. Nogle lande kræver, at adoptivmoderen skal være hjemme i 6 måneder. Det vil være rimeligt, om en af forældrene i nogen grad kan få en økonomisk kompensation.

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (28/10 76):

Efter funktionærlovens § 7, stk. 2, er ar-